

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3325. szám

4 oldal, 20 omló

1955. november 2. szerda

Teljesítsük becsületei a beadási kötelezettséget!

A mezőgazdasági termelők egyik legfontosabb feladata az, hogy idejében s minden természettel teljes egészében kiegyenlített állam iránti kötelezettségeiket. A beadási kötelezettség idejében való teljesítésével elősegítik hazánk dolgozó élelmiszerellátásának és az ipar nyersanyagellátásának állandó javulását.

A begyűjtési tervet tartományunkban több község dolgozó parasztjai már teljesítették. Ezt úgy érték el, hogy a rajoni pártbizottság irányításával a községi néptanácsok végrehajtó bizottságai, a néptanácsi képviselők, a pártalapszervezet agitátorai és a begyűjtő szervek széleskörű politikai felvilágosító munkát fejtettek ki a kvótabeadás érdekében. Nagyszentmiklósról minden mezőgazdasági termelő begyűjtésénél szép eredményt ért el s így a begyűjtés terén Nagyszentmiklósról első a tartományban. A rajon számos községe, köztük Lovrin, Varjes, stb. már 100 százalékosan eleget tett minden természeti állam iránti kötelezettségeinek. Nagyszentmiklósról az első hely elnyeréséhez, jó munkájukkal elsősorban a begyűjtő felelősök járultak hozzá. Így például Miclău Adam és Orbulov Kristóf lovri, Cociu Petru varjesi begyűjtőfelelősök végeztek jól feladatukat. Alapos meggyőző munkával magyarázták meg a dolgozó parasztnak a kvóta idejében való beadásának jelentőségét, továbbá helyes intézkedésekkel kötelezték a kulákokat kvótájuk beadására.

Gurahonrajonban különösen a buza és huskvóta begyűjtéssel állnak jól, amelyeknél a begyűjtési terv idejében teljesítették. A jó eredmények a községi pártalapszervezetek munkájáról s a dolgozó paraszttól öntudatáról tanusodnak.

Tartományunkban azonban nem mindenütt halad jól a terménybegyűjtés. Több helyen a néptanácsok végrehajtó bizottságai, a néptanácsi képviselők s a községi pártalapszervezetek elhanyagolják a felvilágosító és mozgósító munkát. Nem ösztönzik a dolgozó paraszttól a kvótabeadás iránti kötelezettsége idejében való teljesítésére. Ilyen a helyzet Lipparajonban, ahol a rajoni néptanács végrehajtó bizottsága nem irányítja a községi néptanácsokat a kvótabeadásra való mozgósító munkában. A begyűjtés rajoni meghatalmazottja, Zaharia Gheorghe, nem ellenőrizi kielégítő módon a begyűjtési szerveket, hogy azok milyen munkát fejtenek ki a terepen. Ebből kifolyólag Lipparajonban a terménybegyűjtés lemaradt.

Tartományunk számos községében a dolgozó paraszttól kvótabeadásra történő politikai mozgósítását elhanyagolják. A néptanácsi képviselők nem irányítják arra, hogy választóközleteikben a dolgozó paraszttal megbeszéléseket tartsanak a kvótabeadás fontosságáról. A pártalapszervezetek nem képezik ki agitátorait a kvótabeadás népszerűsítésére. Ilyen helyzet mutatkozik Borosjenőrajon Szőlős községében, ahol október hónap közepéig alig

néhány termelő adta be az államnak járó kukoricakvótáját. A kvótabeadásban igen lemaradtak Ternova, Moroda, Běl és Kis-ágrs községei is. Annak ellenére, hogy ezekben a kukoricatermés elég bőséges volt, mégis a kukorica begyűjtési tervét igen kis százalékban valósították meg. Hasonló a helyzet e községekben a husz begyűjtési terv teljesítése terén is.

Tartományunkban meg vannak a feltételek a begyűjtési terv teljesítésére. Azért, hogy a mezőgazdasági dolgozók rövid idő alatt minden természeti kiegyenlített állam iránti kötelezettségeiket, a községi néptanácsok végrehajtó bizottságai, valamint a rajoni és községi begyűjtő szerveknek alapos mozgósító munkával kell felvilágosítaniuk a dolgozó paraszttól a kvóta beadásának fontosságáról. A községi néptanácsok végrehajtó bizottságai a szervezési intézkedésekkel párhuzamosan kötelesek széleskörű politikai felvilágosító munkát is kifejezni, kötelesek bevonni a mozgósításba a néptanácsi képviselőket és a kvótabeadásban élenjáró dolgozó paraszttól.

A dolgozó paraszttól győzzék meg arról, hogy a kukorica és a többi későn érő növény betakarítása után haladéktalanul adják át az államnak járó kvótát. Nagy gondot kell fordítani most a husz begyűjtési terv teljesítésére is, mert az idejében való husz begyűjtéssel biztosíthatjuk a dolgozó élelmiszerellátását.

A rajoni pártbizottságok kötelesek olyan irányban mozgósítani a községi pártalapszervezeteket, hogy azok képezzék ki tagjaikat; legyenek elsőek az állam iránti kötelezettségek kiegyenlítésében. Az alapszervezetek kötelesek továbbá az is, hogy az agitátorok, a párttagok és a pártönkivűl aktív tagjain keresztül mozgósítsák az összes dolgozó paraszttól a hátralévő kvótakötelezettségek mielőbbi teljesítésére. Ebből a munkából fokozott feladat hárul a községi faliújságok szerkesztőbizottságaira, valamint a rádióállomás állomásos és a kulturothronok vezetőire is.

A rajoni begyűjtőszervek és a községi néptanácsok kötelesek a községi begyűjtők munkáját ellenőrizni és irányítani. Ők kell határozzák meg a községi begyűjtő felelősök, a begyűjtés napi ütemtervét betartatják. Ezenkívül, állandó szoros kapcsolatot kell teremteniük a begyűjtési szervekkel, hogy ezek jó körülmények között vehessék át és rakthozhassák a beadott terményeket.

Mezőgazdasági dolgozók! Még néhány nap választ el bennünket november hetedikétől, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulójától! Nemsokára megtartják a Román Munkáspárt II. kongresszusát! Valamennyien közzétették e történelmi eseményeket a hátralévő beadási kötelezettségek hiánvtalan és késedelem nélküli teljesítésével!

A román pavillon nagy sikere a delhi ipari kiállításon

DELHI. (Agerpres). A TASZSZ

Jelenti: Október 29-én ipari kiállítás nyílt meg Delhiben. A kiállítást Nehru miniszterelnök nyitotta meg, aki üdvözölte a kiállításon résztvevő külföldi államok képviselőit.

A kiállítási ünnepségek megnyitására jelen voltak: Radhakrishnan, India alelnöke, a kormány tagjai, a kiállításon résztvevő országok képviselői, a diplomáciai testület számos tagja és mások.

A kiállítási épületet a város központjának közelében állították fel. Az indiai állami és magánvállalatok közül 21 ország képviselteti magát a kiállításon, a többi között a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, Lengyelország, Csehszlovákia, Románia, Magyarország, Jugoszlávia, a Burmai Unió, az USA, Anglia, a Német Szövetségi Köztársaság, Japán és más országok.

A Román Népköztársaság Akadémiájának küldöttsége utazott Budapestre

Budapestre november 1-3. között tartják meg a Magyar Tudományos Akadémia irodalomtörténeti kongresszusát.

A kongresszuson a Román Népköztársaság Akadémiája is képviselti magát.

A román küldöttség tagjai: Tudor Vianu akadémikus, Szabédi László egyetemi tanár és Kovács György író.

(Agerpres)

Távirat

A ROMÁN MUNKÁSPART TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGAINAK ARAD

A gottlói gé- és traktorállomás munkásai, technikusai, mérnökei és tisztviselői jelentik, hogy 1955 október 29-én teljesítették évi tervüket s ugyanakkor vállalták, hogy további sikereket érnek el pártunk II. kongresszusa tiszteletére.

Otvös Antal,
igazgató

Pop Iuliu,
alapszervezeti titkár

Gyümölcsstermesztő társulás alakult

Borosjenőrajon Beliu községében, a pártalapszervezet útmutatása alapján 21 dolgozó paraszt család gyümölcsstermesztésre társult 11 hektárnyi földterülettel. A társulás elnöke Mustea Samuil elvtársat választották. A megalakulás után haladéktalanul megkezdtek a társulás földjének tagosítását, majd a szőlői gépalom más traktorosainak segítségével előkészítették a facsemetek ültetését.

A gyümölcsstermesztésre alakult társulás tagjai számára további öt hektárt utaltak ki állami tartálföldökből, hogy növelhessék a társulás gyümölcsstermesztőképességét.

Az elért eredmények láttán további tíz dolgozó paraszt család fejtette ki arra vonatkozó elhatározását, hogy beép az újonnan alakult gyümölcsstermesztő társulásba.

A kollektivisták példája nyomán

Zimánd község dolgozó parasztjai, a II. pártkongresszus tiszteletére tett vállalásukhoz híven igyekeztek kihasználni a munkára alkalmas napokat. Így csaknem teljes egészében sikerült befejezniük az őszi mezőgazdasági kampány munkálatait.

A kollektivisták példát mutattak az őszi kampányban. A zimánd-újfalui „Bernát Andor” kollektív gazdaság kezdeményezésére, a község három kollektív gazdasága szocialista versenyt folytat. A versenyben a „Bernát Andor” kollektív gazdaság került az élre, amelynek tagjai a szántást teljes egészében elvégezték, a vetést pedig 95 százalékban teljesítették. Nem sokkal maradtak mögöttük az Andrei Saguna-i kollektivisták sem, akik a szántást 80 százalékban, a vetést pedig 70 százalékban végezték el. A zimándközi kollektivisták 80, illetve 65 százalékban teljesítették a munkálataik tervét.

A kollektivisták példájára az egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszttól hazafias versenyt kezdeményeztek. A verseny a község 26 választási körzetére kiterjedt. Ezzel egyidőben 40 egyéni versenyfelhívás is történt. Jelenleg az 1. és a 4. körzetek haladnak élen a hazafias versenyben. Így sikerült az utóbbi napokig 80 százalékban elvégezniük az őszi szántást a vetést és 65 százalékban teljesíteniük községi viszonylatban a vetést. Számos zimándi dolgozó paraszt maradéktalanul teljesítette már az őszi kampányból reá háruló feladatokat. Ezek közé tartozik például Horváth Sándor közséparaszt is, aki, miután idejében betakarította a késő őszi beérő terményeket, október 18-án befejezte az őszi szántást-vetést. Ugyanakkor teljesítette állam iránti kötelezettségét. Jó munkát végeztek még az őszi vetési kampány során: Molnár Mihály, Kovács János, Labancz Pál és más zimándi dolgozó paraszttól.

A ROMÁN-SZOVJET BARÁTSÁG HÓNAPJA

Megemlékezők
Micsurinról

Érdeklődéssel fogadott előadások

Nemrég zárult le a Román-Szovjet Barátsági Hónap keretében a „szovjet tudomány és technika hete”. Tartományunkban több előadást rendeztek a szovjet tudomány és a technika legújabb vívmányairól. Az előadásokon résztvevők meggyőződtek arról, hogy a Szovjetunióban a tudomány elválaszthatatlan a technikától.

Az újaradi rajoni kórházban ezalattal két előadást tartottak, egyiket a szovjet orvostudományban elért eredményekről, másikat pedig az atomenergia-nak az orvostudományban való felhasználásáról.

Néhány nappal ezelőtt a „Május 9” klubban az ARLUS tartományi bizottsága és a jogászok egyesületének aradi fiókja előadást rendezett. Belle Petre, a fővárosi jogtudományi fakultás dékánja és a jogász egyesület vezetője tartott előadást „A szocialista törvényesség szerepe a

szocializmus és a kommunizmus építésében” címmel.

A Román-Szovjet Barátsági Hónap keretében az ARLUS szervezésében, békeharca kapcsolatos előadásokat is tartottak. A tartományban szervezett 80 előadásban több mint 13.000-en vettek részt. Az előadásokon a Szovjetunió és a nemzetközi ellenfelek csökkenését és az államok közötti együttműködésért vívott harcával foglalkoztak.

Tartományunkban megemlékeztek Micsurinról, a nagy szovjet tudós és természetfelfedező születésének 100. évfordulójáról. Az ARLUS tartományi bizottsága több községben előadásokat szervezett Micsurinról. A tartományban 88 előadást tartottak, amelyeken több mint 7500-an vettek részt. Az előadásokat különös érdeklődéssel fogadták Nagyperegén, Perjámoson, Déznán.

Borosjenőn a kulturothronban ezalattal kiállítás is rendeztek. Itt azokat a terményeket állították ki, amelyeket a fejlett szovjet módszerek alkalmazásával termesztettek. A kiállítást négy nap alatt több mint 500 dolgozó paraszt látogatta meg.

„A szovjet dal és tánc tíz napja”

„A szovjet dal és tánc tíz napja”-nak megnyitóján Tánzer János, a tartományi néptanács kulturoszálya vezetője tartott előadást, amelyet színvonalas kulturműsor követett. Ezen a „December 30” gyár, az „Artek” és a „December 21” szövetkezetek kulturoszálya vettek részt.

Október 23-án a kulturmegnyilvánulások sorozatában, a Kulturpalota termében megtartották „a szovjet dal

és tánc-fesztiválát”. Itt reggeltől-estig tartó kulturműsorban a TEBA és a „November 7” gyárak, a közzemek, az IFIL-fűrészgár és a posta- és távközlési kulturoszálya vettek részt. Vidéki együttesek is felléptek a fesztivál alkalmával: a halmági és az almasi énekkarok, Halmagel községi táncgyűjtése, valamint a nagyszentpéter-i tamburás zenekar.

A rajonközpontokban és a községek kultur-

othonában is szebbnél-szebb orosz népdallal és táncokkal szórakoztatták a lakosságot. Különösen Borosjenő lakói láthattak színvonalas műsort. A rajonközpontok kulturműsorainak közel 2000 nézője volt. Tíz nap alatt hatvan kulturothronban tartottak kulturoadást. Legtöbb ilyen előadás tapasztalatcsere jellegű volt, amikor a községek kulturoszálya más községekben vendégszerepeltek.

Az 1. számú középiskolában is megemlékeztek Ivan Vlagyimirovics Micsurinról, a nagy természettudósról. A gyűlésen tanárok, középiskolai tanulók vettek részt.

I. V. Micsurin életét és munkásságát Spinu Petru, egyetemi tanár, az RNK Akadémiájának levelező tagja ismertette.

Micsurin egész tevékenységére jellemző az olthatatlan igazságszomj és a kutatás a természet titkainak megismerésére, hogy az ember szolgálata alá állíthassa, — mondotta az előadó.

Hazánkban is nagyszerű eredmények születtek Micsurin tanításai nyomán. Sok helyen a tavaszi zabjait őszivel váltották fel, így ezeken a helyeken 30–70 százalékkal növekedett a terméseredmény. Ahol a burgonyát Micsurin tanításai szerint ültették, ott az azelőtti 10.000 kilós termésátlagot 15.000, sőt 20.000 kilós hektáronkénti termésátlag váltja fel.

Ezután Nistor Petru tanár a dunai vaskapu kialakulásáról tartott előadást. Mindkét előadást a jelenlevők nagy érdeklődéssel fogadták.

Növekedett az ARLUS tagok száma

A Román-Szovjet Barátsági Hónap alkalmával a „December 21” szövetkezetben megemlékeztek az ARLUS körtevényességére. Nemrég elkészült a második felmérés is, amely szemléltetően ismerteti a szovjet emberek életét, a kommunizmus építőinek országát. Ebben a hónapban 25 szövetkezet dolgoz

szaporodott az ARLUS tagok száma. A faliújság minden számában legalább egy cikk foglalkozott a barátsági hónap eseményeivel.

A barátsági hónap kulturmegnyilvánulásaiban a szövetkezetek közel valamennyi dolgozója résztvesz. A Román-Szovjet Barátsági Hónap megnyitására a szövetkezet kulturosz-

portjának táncgyűjtése sikeresen szerepelt. Általános szokás a szövetkezetekben, hogy a szovjet filmeket közösen tekintik meg. A közeljövőben vetítik városunkban a „Romeo és Julia” című szovjet filmet. Örömmel értesülünk arról a szövetkezet dolgozóiról és októbere 26-án délig negyvenen jelentkeztek jegylovételre.

Megvitatják a jövőévi tervet

A „I. Ranghej” gyárban

Az új technika bevezetésével, a gépkészítési mutatószámok szüntelen javításával, valamint a szovjet munkamódszerek és hazánk élenjáró dolgozó módszereinek alkalmazásával a „I. Ranghej” szerszámgépgyár munkaközössége már 1954 szeptember 24-én teljesítette az éves terv feladatait.

A kimagasló munkasikerek új eredmények elérésére ösztönzik a gyár dolgozóit. Ez tünt ki a nemrég megtartott nyílt pártalapszervezeti gyűlésen is, amikor megvitatották az 1956. évi terv mutatószámait. A gyár munkásai, technikusai és mérnökei kifejtették ezalattal, hogy 13 százalékkal több esztergapatot kívánnak gyártani a jövő évben, mint 1955-ben, 1,9 százalékkal növelik a globális termelést, 3,03 százalékkal növelik a termelékenységet és 1,62 százalékkal csökkentik az önköltséget. Ugyanakkor egy új esztergapat és nagyszámú mezőgazdasági gép-cserealkatrész sorozatgyártását is célul tűzték maguk elé.

Deheleanu Vasile egy új marókeszítő gép beszerzését javasolta, Sümegi József pedig, a maros osztály vezetője, a gépek és a felszerelés javításának egyszerűbb megsejteszésére, a cserealkatrészek biztosítására tett javaslatokat. Vállalta, hogy a fejlett munkamódszerek széleskörű alkalmazására, s ezen keresztül a II. pártkongresszus méltó köszöntésére, majd az 1956. évi terv feladatainak teljesítésére ösztönzi az üzemosztály dolgozóit.

Többen, mint például Czibre Ferenc, a szerszámműhely főnöke, Buck Péter, a szerelőműhely főnöke és Flóra Lajos, a tervező iroda mérnöke, értékes javaslatokat tettek a belső tartálokok felkutatására és hasznosítására.

Végül Nicolai Iosif elvtárs, a gyár igazgatója szólt fel. Kifejtette reményét, hogy a terv megvitatása érdekében megtartásra kerülő szakszervezeti csoportgyűléseken is hasonló értékes javaslatok hangzanak majd el a dolgozók részéről.

A „Vörös Triko” gyárban

A „Vörös Triko” gyár munkaközössége is megkapta az 1956. évi szülő termelési terv feladatait. Az új esztendőben, 1955-höz viszonyítva, a termelékenységet 5 százalékkal, a globális termelést 15 százalékkal kell emelniük, az önköltséget pedig 1,86 százalékkal csökkenteniük. A következő évben már nemcsak hulladékból készítenek gyermek kötött holmikat, hanem ez a termék jelentős részét képezi majd a tervnek. A terv ugyanis nyolcféle gyermek kötőszőrt cikk sorozatgyártását írja elő.

A gyár dolgozói érdeklődéssel fogadták az új tervfeladatokat. A terv mutatószámait először egy, az adminisztratív technikai vezetőség tagjaiból, az alapszervezet bürojának tagjaiból, az üzemi bizottság elnökéből, az IMSz szervezet titkárából és több élmunkásból alakított munkaközösség vitatta meg, majd a megfelelő osztályokon — mint a tervező iroda, az ellátási osztály, a műszaki hivatal és a főmérnöki osztály — részletesen kidolgozták és felbontották azt. Mielőtt az üzemosztályokra került volna a terv, nyílt pártalapszervezeti gyűlésen is megvitatották.

Az az általános vélemény alakult ki, hogy a megnövekedett tervfeladatok fokozott tevékenységet követelnek meg, de megvalósíthatók. Molnár Lajos például, a Rashel osz-

tály felelőse, a nyílt pártalapszervezeti gyűlésen az üzemosztály dolgozóit nevében vállalta, hogy 2 százalékkal túlteljesítik tervüket. Az üzemosztályokon, szakszervezeti csoportokban tartott megbeszéléseken számos felszólalás hangzott el. A Rashel osztályon főleg arról szólt a vita, hogy egyes gépeket az új termékek gyártására meg kell átalakítani. Erre hívta fel az üzemosztály vezetőinek figyelmét Földényi Vilmos is, a kötőszővő részleg dolgozója.

A konferencia osztályon az egy-egy váltásban dolgozó szakszervezeti csoportok közösen vitálták meg az új év tervfeladatait az elmúlt hét folyamán. Az első váltásban megtartott gyűlésen több egyéni és kollektív munkavállalás hangzott el. Bulc Florica, a 12. számú szakszervezeti csoport élmunkásnöje a saját és a csoport nevében a munkaidő 480 percének tökéletes kihasználását vállalta. Pal Carolina, a konferencia osztály IMSz brigádjának felelőse, a brigád nevében kijelentette, hogy a terv mennyiségi teljesítése mellett a minőség szüntelen javítására és a selejt csökkentésére törekcsenek. Hasonló kötelezettségvállalást tett Szentes Mária, a 7. számú szakszervezeti csoport felelőse, valamint Munteanu Livia, a 10. számú Prodsincron módszerrel dolgozó szakszervezeti csoport nevében.

A szocialista verseny élenjárói

A „Dózsa György” butorgyár kézi asztalosműhelyében dolgozik Schraffel László. A csoport, amelynek tagja, már teljesítette októberi tervét. Schraffel László különösképpen jó minőségű munkájával és a munkahely helyes megszervezésével segítette csoportját az eredmények eléréséhez.

Az IPMS jelvénygyár szerszámműhelyének élmunkásai közé tartozik Kaika József szerszámlakatos. Jó munkájáért 1954-ben munkaermet kapott. Azóta is odaadással dolgozik a munka megkönnyítéséért. A brossok tüneke hajtására önműködő készüléket szerkesztett, amelynek segítségével lényegesen meggyorsította a mellék gyártását.

Narancsok és sárgák Őszi sétán

Ma elindultam szét nézni: milyen az ősz ezerkilencszázötvenötben. Vajon olyan, mint régen volt?

Nem. Nem olyan. Egészen más. Igaz, hogy a Marosparton és a parkban a levelek most is elszáradnak és lehullanak, mint régen. Egy öreg bácsi feltűrt gallérát, botra támaszkodva felmargog a templom lépcsőjén: Bizonyára bé-külni akar a nagy ut előtt. A villamoson két öregasszony remegő karokkal őszirózsát és krizantémot szorongat; a temetőbe viszik. Egy erkélyen valaki kőszünyves térdet pokrócba göngyölíti és a nap leáldozó sugarain mereng. Valahol egy szobában valaki, aki az életben utat tévesztett, aki a terem tükörében nem látja értelmét, az embereket gyűlöli és nem lát semmiben célt — most egyedül van és szomorú. Az ő sorsáról mondta a költő:

„Aki ma társatlan, magános,
Órökké az marad.”

De mindezek a tegnapi, a múlttal elmúló ősz magányos, egyedülálló maradványai. Mert a mai ősz, amit az utcán, a parkban lát-lam — egészen más.

Vajon gondolt-e Rilke, a hulló falevelek szomorú lantosa, hogy egyszer majd az ősz is megváltozik, más lesz, mint régen volt. Vajon álmódott-e arról, hogy az ember egyszer majd ilyen erőteljesen, ilyen magabiztosan beszélgessék az elmúlás régi törvényeivel, mint most.

Ha itt lépkedne mellettem az utcán, látná, hogy hiába hervad a hársvirág tövén a rozsdás avar, hiába gyűl a sírokon a virág, hiába hűl ki a nap sugar, — az emberek lelkeiben tavasz van, a teremtés, a szakadatlán megújulás, a nagyotlépés, az egymás megkeresésének és megtalálásának tavasza.

Ahogy nézem az utcát, Rilke sorai szinte más, mélyebb, igazabb hangulattal kapnak. Aki ilyen őszben, ilyen alkotó kedvűtől égő őszben egyedül éri magát, nem találja meg helyét az életben, nem fogja valakinek a kezét, — „örökké az marad.”

Az öreg bácsi kijött a templomból. Megáll a lépcsőn és nézi a szögös sokaságot az úton. Vajon mire gondol? Hogy az ő korában őszkor az emberek nem voltak ilyen vidámak? Hogy régen az ősz szomorú volt? Bizony, régen a tavasz is szomorú volt. Csak nagyon kevesen voltak vidámak.

Ni, ott a falon egy plakát ér eszen kinyitja a száját és teli torokból kiadja, hogy megkezdődött a dal és a tánc tiznapos ünnepe. Mellette egy másik falragasz nem engedti magától a könyv hetét igéri. Tolsztojt és Gorkijt, Majakovszkijt és Ehrenburgot.

Miért álltak ott meg olyan sokan a kirakat előtt? Ahá, képek. Megkezdődik a szovjet filmhét. Ulanova és Zdanov a tánc nyelven elmondják majd Romeo és Julia történetét. Azt, hogy szembeszálltak a régi világgal és halálukkal is, győzedelmes hírnökök-ként telezték egy új kor hajnalba sádját.

Odébb egy ablak előtt nagy a tolongás. Jegyeket vesznek. Szombat este hegedűk, csellók hurján megszólalt Csajkovszkij és másna-moszkvai Jakov Zak újai simogatták, verték a Kulturpalota zongoráinak billentyűit.

Az utstelen traktor dübörög végig. Lánosz talpáról görögnyög hullnak le. Hozzák a mező üzeneit: az élet kezdődik elől. A mag most már mélyebben benne van a föld mélyében, mint régen és mil-lők leírhatatlan ereje vígyd az arra, hogy az ősz túlélve kisaradjék belőle a tavasz és a kenyér.

Az emberek az októberi forradalom évfordulójának megünneplé-sére készülnek. S talán ezért az ősz többé már nem az elmúlást, hanem az újakezdet, a tavaszt hirdeti.

(—t—6)

Egy kulturosoport tevékenységéről

A „Fierarul” gyár színjátszó csoportja egyike városunk legeredményesebb működő üzem színjátszó-elegyütségeinek. Tíz év alatt 25 darabot hozott színre és ezek közül többet 25—30-szor is előadtak városunk-ban és a tartomány különböző hely-ségeiben.

Legutóbb két Möricz Zsigmond darabot mutatott be az együttes a gyár kulturműhelyében: a „Mint a me-zők virágai” és az „Aranyos öregek” című darabokat.

A 25 tagú színjátszó gárda dicsé-retremelő lelkesedéssel és lendület-tel igyekezett minél jobb előadással szórakoztatni az egybegyűlteket. Ezt az igyekezetét nagyrészt siker is koronázta: különösen a második szindarabot dolgozták ki jól és a szereplők — elsősorban az „Öregek”: Borbás Katalin, Gömöri József, Far-kas József, Faludi Károly — játéka tullelmekedett a műkedvelő előadók átlagos színvonalán. Ebben a leg-nagyobb érdeme a színjátszó-csoport vezetőjének, a 87 éves korában is bámulatosan friss és lendületes Fa-ludi bácsinak van, aki tíz év óta sok kedvvel és szeretettel adja át hosszú színészi pályája alatt szer-zett tapasztalatait a lelkes és tanul-ni kész fiataloknak.

Elismerés illeti a gyár zenekedve-lőit is, elsősorban Fiebingert és Marculescu elvtársakat, akik a helyi filharmonia néhány tagjának közre-működésével jó zenekart hoztak léte-re. Az „Aranyos öregek” zenekisére-tét is Fiebingert Géza elvtárs állí-totta össze régi magyar dalokkal.

A közönség nagy tetszéssel fogad-ta mindkét darabot és a műsort be-fejező operett-dalegyveleget. Az első darabban különösen Barabás Eva és Kiss Mihály, a másodikban Borbás Katalin, Gömöri József és — termé-szetesen — Faludi Károly játéka tűnt ki.

A színjátszó csoport és zenekar szép eredményei láttán várakozással tekintünk a gyár kultúrtevékenysé-gének többi megnyilvánulásai felé, azaz, csak tekintenénk, ha... lenne. Szomorú tény, hogy a jó színjátszó-csoporttal és zenekarral teljesen ki is merült a „Fierarul” gyárban a kultúrtevékenység.

Faludi Károly kezdeményezésére létrehoztak ugyan egy ügyes üzemi bábszínházat, de azt sem használják ki kellőképpen. A dalárda sem megy jól, tagjai nem igen jönnek próbák-ra. Táncosnapt nem létezik.

A román színjátszó-csoport — széthullott, mert nincs megfelelő rendező. Klubélet nincs, mert hiány-zik a megfelelő helyiség...

E szűk szavú „magyarázatok” hallatára önkéntlenül felmerül a kérdés:

Megengedhető-e, hogy egy olyan vállalatnál, ahol igen jó színjátszó-csoport és zenekar működik, a kul-turmunka semilyen más ágát ne népszerűsítsék? Itt csak a szerve-zésben és kezdeményezésben lehet a hiba.

Merffi elvtársnő, a kulturfelelős nagy lelkesedéssel dolgozik a szín-játszó-csoportért és zenekarért, de meghátrál a más téren felmerülő anyagi és szervezési nehézségek elől.

Az üzem pártalapszervezete és szakszervezeti bizottsága csak a legutóbbi időben figyelt fel a kul-turélet egyoldalúságára. A szakszer-vezeti bizottság vállalta, hogy meg-szervezi a gyár ének- és táncso-portját.

A tartományi szaktanács kultur-osztálya sem foglalkozott kellő mér-tékben a „Fierarul” gyár kulturé-le-tével, nem adta meg a kellő segit-séget az előadásra kerülő darabok kiválasztásában, az anyagi termé-szeli kérdések megoldásában.

Ugy tűnik hogy mindenki elége-dett az elért eredményekkel és a gyengébb ellenállás vonalát követve, azt a tevékenységet erősitették, a-melyik már ugys sikerült ért el, ugyanakkor pedig elhanyagolták a kulturmunka többi ágának fellendi-tését.

Pedig az elért eredmények alap-ján kétségtelen, hogy a „Fierarul” gyár lelkes dolgozói képesek lenné-ne az eddiginél sokkal jobb kul-turmunkát is végezni. Ehhez csak jobb szervezésre, körültekintőbb irányí-tásra és a nehézségek elleni harc elszántabb folytatására lenne szük-ség.

Szabó Mária.

Testnevelés és sport

A vasárnapi birkozóverseny margójára

A vasárnapi birkozóverseny élénk érdeklődést váltott ki a nézőközön-ségből és a szurkolók a 12 óras versenyen végig kitartottak. Több rendkívül tehetséges fiatal versenyzőt ismerhettünk meg a verseny ke-retében, mint a vajdahunyadiak kö-zül Cristeát és Rasát, a temesváriak közül Sasut és Popovicit, a galaciak közül Donoset. Az aradi Fl. Rosie UTA birkozó csapata kitűnően sze-repelt, főleg Sándor és Kiefer, akik valamennyi mérkőzésüket megnyer-ték, de jól birkoztak Crisán, az új-ból versenyző Szebeni és Corodan is.

A legjobban szereplő birkozók a legalsóbb súlycsoporttól kezdve, a következők voltak: Crisan és Ofite-rescu, Fl. Rosie UTA. illetve Loco-motiva Temesvár 2—2 győzelemmel, Cristea Metalul Vajdahunyad, Sándor Fl. Rosie UTA, Criznic Loco-motiva Temesvár, Kiefer Fl. Rosie UTA, Strulovici Fl. Rosie Galac, Popovici Locomotiva Temesvár. La-zar Bujor Fl. Rosie Galac 3—3 győ-zelemmel.

A labdarúgó bajnokság „B”-csoportja

A labdarúgó bajnokság B) cso-portjában az elsősg kérdésese már eldől: a nagyváradi Progresul me-gnyerte a csoportbajnokságot. Annál nagyobb a küzdelem a kiesés elke-rüléséért. Hat csapat küzd azért, hogy bennmaradjon a B) csoport-ban és pedig a két kolozsvári együt-es, az aradi, nagybányai és nagy-váradi Metalul, valamint a Metalul 108. Az utolsó két fordulón még fokozódik a harc a bajnoki pontok-ért és a soronkövetkező forduló programja a következő:

Metalul „G. Dimitrov” Arad—Progresul Nagyvárad, Metalul Nagyvárad—Progresul Szatmár, Lo-comotiva Kolozsvár—Metalul Nagy-bánya, Metalul 108—Minerul Lu-pény, Metalul Resica—Fl. Rosie Ko-lozsvár, Metalul Aranyosgyéres—Flacara Medgyes, Metalul Vajdahunyad—Locomotiva Arad.	24 16 4 4 50:16 38
Két fordulóra a befejezés előtt a sorrend az alábbi	24 13 5 6 42:20 31
	24 13 5 6 35:22 31
	24 12 6 6 36:24 30
	24 11 5 8 34:22 27
	24 7 9 8 32:28 23
	24 7 9 8 30:46 23
	24 7 8 9 30:33 22
	24 9 3 12 34:37 21
	24 6 7 11 28:35 19
	24 6 7 11 20:36 19
	24 5 9 10 17:33 19
	24 6 6 12 33:45 18
	24 6 5 13 29:53 17

Az országos labdarúgó bizottság határozatai

Az országos labdarúgó bizottság néhány fegyelmi határozatot hozott, főként labdarúgó játékevetőkkel szemben. Az ítéletek a következők: Egy évi időtartamra felfüggesztették Maier Aurel, David Iacob és Capateanu Ion lugosi játékevetők mérkőzésvezetési jogát, mert a Had-sereg Központi Háza—Stiinta Ko-lozsvár mérkőzésen nem bíráskod-tak tárgyilagosan. Tóth Sándor nagyváradi játékevető bíráskodási jogát 3 mérkőzésre felfüggesztették,

A moszkvai Dinamo csapata no-venber 9-én Angliában szerepel, ahol barátságos mérkőzést játszik a Wolverhampton Wanderers együt-te-se ellen. Az RNK kupamérkőzése során szerdán és csütörtökön a következő nyolc mérkőzést játsszák le: Flaca-

A bíráskodással elég sok baj volt! Orz (Resica) és Weber (Szatmár) nem álltak mindig a helyzet magas-látán. Sokkal jobban bíráskodott Gönzi (Ermihályfalva) és a vezet-őbírói tisztelet betöltő Finkelstein (Lu-gos.) Sportszerűtlen megnyilvánu-lástól sem volt mentes a versenyt amikor Strulovici (Galac)—Varga (Temesvár) mérkőzés után a veze-tőbíró Strulovicit hirdette ki győz-tesnek, a temesvári birkozók közül többen (Forrai, Ofiterescu), edzőjük, Bati Valentin vezetésével, sportsze-rűtlen módon tiltakoztak az ítéle-zés ellen. Egyes edzőknek és ver-senyzőknek több higgadtágra vol-na szükségük, hogy el tudják visel-ni a vereségeket is, még akkor is, ha azokat nem tartják realitásnak.

A verseny egvébéként újból fel-színre hozta az égető problémát: fe-dett sportcsarnokra van szükség, mert a Fl. Rosie UTA tornaterme, ahol alig 150—200 néző szemlélheti a versenyzőket, nem alkalmas na-gyobb rendezvények lebonyolítá-sára.

Ért és a soronkövetkező forduló programja a következő:

Az országos labdarúgó bizottság néhány fegyelmi határozatot hozott, főként labdarúgó játékevetőkkel szemben. Az ítéletek a következők: Egy évi időtartamra felfüggesztették Maier Aurel, David Iacob és Capateanu Ion lugosi játékevetők mérkőzésvezetési jogát, mert a Had-sereg Központi Háza—Stiinta Ko-lozsvár mérkőzésen nem bíráskod-tak tárgyilagosan. Tóth Sándor nagyváradi játékevető bíráskodási jogát 3 mérkőzésre felfüggesztették,

Egy évre felfüggesztették Gram Matei Fl. Rosie Bacau játékos já-tékjogát, aki többszöri fegyelemsér-tést követett el.

A „Pronosport” október 26-i ki-lönléses versenyén 9 darab 11 talá-latos, 133 darab 10 találatos és 1023 darab 9 találatos szelvényt találtak. Az október 30-i versenyen 8 darab 12 találatos, 215 darab 11 találatos és 2174 darab 10 találatos szelvény volt.

Közlemények

A téli időszakban az aradtartomá-ny múzeum megtekinthető a Kul-turpalotában vasárnap, kedden és pénteken 10—13 és 16—19 óra kö-zött.

Központi Lotto, húzás előtt szerdán és csütörtökön meg vásárol-ható.

Időjárás

November 2-án, szerdán névles idő, inkább felhős égbolt várható. A hőmérséklet nappal 8—12 fok kö-zött, éjszaka 2—4 fok között lesz. Helyi esők lehetségesek, gyenge szél.

A következő két napon javuló idő-járás, változó felhőzet. Helyi esők az első napon, később a hőmérsék-let kissé emelkedik.

Varecki János.

Felejthetetlen élmény

Ha egyszer Gilelsz, Richter, vagy Zak zongorajátékát hallhat-nám... Hányszor hallottam ezt a sóhaj kíséretében elhangzott mon-datot a zongorajáték rajongói szá-jából, akik szorgalmasan látogat-ják a filharmonia hangverseny-termét.

És most falragaszok hirdetik: Hangversenyt ad városunkban Ja-kov Zak, a Szovjetunió szovetségi és nemzetközi versenyeken kitűn-tetett zongoraművésze. Zak-ról minden zenekedvelő tudja, hogy egyike a Szovjetunió legnagyobb zongoraművészeinek és zenepedá-gógusainak. Vannak, akik a rang-sort is felállították: Gilelsz után mindjárt Zak következik.

Nem akarok pálcát törni Gilelsz, Richter, Oborin vagy Zak „első-sége” mellett, csupán annak a meggyőződésnek szeretnék kife-jezést adni, hogy aki a Szovjet-unióban „nagy”-nak számít, annak végtelenül sokat kell tudnia s an-nak nagyságát az egész világon is elismerik.

Ilyen körülmények között érthe-tő, hogy a hangversenyterem ez-alkalommal különösen nagyszá-mú zeneértő közönsége sokat, valami rendkívül várt attól a pillanattól, amikor a kiváló zongoraművész újai elindulnak utjukra a billen-tyűkön, hogy a várakozástól fűtött hallgatókat varázslatos hangulat-ba ejtsék.

Ezernyi acrórl ragyogott a Bach-Busoni-Toccat első akkordjai után: „Ez több mindennél, amire vágy-tunk.” A hihetetlenül szerénymo-doru művész bámulatosan fürge ujjával olyan hangokat csalt ki, amelyek még sokáig ott fognak rezegni a szívek hurjain.

Bach-Busoni, majd Prokofjev szinte emberfeletti technikát igénylő mű-vei után az általános vélemény alakult ki, hogy Zak a technika nagymestere, akinek ujjai lenyű-gőzően uralkodnak a billentyűk felett.

De a ráadásaként leheletszerűen tolmácsoló Chopin keringő sokkal

többre tett tanúságot: a szovjet embereknél a technikát a szív, az érzelm irányítja mind a zenében, mind az élet valamennyi terüle-tén.

Valóságos tapsorkán csattant fel a műsor valamennyi száma után és a hangverseny befejezése-kor a művészek átnyújtott virág-csokrok csak szerényen jelképez-ték a hálát, amellyel Arad zene-kedvelői a gyönyörű estéért Jakov Zaknak adoznak.

Jakov Zak nem rabja az ugy-nevezett „művészi” szenvedések-nek. Nem törekszik a virtuozitás

A népi demokratikus országok között szüntelenül erősödő kapcsola-tok egyik nagyszerű megnyilvánu-lása az Avram Iancu téren meg-nyílt mezőgazdasági vándor-kiállítás, amely a csehszlovák mezőgaz-dasági gépjármű legújabb termé-keit mutatja be.

A csehszlovák nép a felszabadu-lás után a Szovjetunió baráti segit-ségével nagyszerű sikereket ért el a szocializmus építésében. A Cseh-szlovák Köztársaság és hazánk kö-zött baráti, kulturális és kereskedelmi kapcsolatok alakultak ki és ezek a mindegyik fejlődő kapcsola-tok nagymértékben hozzájárulnak országunk népgazdaságának fejlesz-téséhez.

A vándor-kiállítás — miután Nagy-váradon, Kolozsváron, Nagyszeben-ben és Szilágyvárosban bemutatották — hét hatalmas, 170 lóerős Tátra te-hergépkocsin és a hozzájuk kap-csoló pótkocsin érkezett városunk-ba. Az október 29-én megnyílt ki-állítás november 2-ig tekinthető meg Aradon. A kiállítás vezetője, Jaromír Dostal, a mezőgazdasági tudományok doktora, Jaroslav Forst mérnök pedig a kiállítás tech-nikai vezetője és rendezője. A két kiváló szakember mindenre kiterjedő figyelemmel, részletesen megma-gyarázza a kiállítást látogató közönségnek a gépek teljesítménye-ségét, célját, használatának előnyeit.

Több mint 2500 kilométeret tet-tünk meg a tehergépkocsikkal, amíg az Önök házába érkezünk — mondja Dostal doktor. Eddig a Ro-mán Népköztársaságban körülbelül

külső megnyilatkozásaira. Nem is tartott ünnepi beszédet, mert nincs szüksége arra, hogy hallgatónál „hétköznapi nyelven” értesse meg magát. Zak-nak az ujjai beszélnek. Elmondják, amit egy igazi mű-vész szíve érez, a szovjet művész szíve, amely telve van szeretet-tel, adni akarással minden nép iránt.

Elmondhatjuk, hogy a vasárnap esti hangverseny városunk leg-kiemelkedőbb művészi eseménye volt a Román—Szovjet Barátsági Hónap során.

Bakács Béla.

A csehszlovák mezőgazdasági gépipari kiállításon

140.000-en tekintették meg a kiállítást. Beszélgetés közben előhuz zseb-ből egy sütni telet noteszt.

— A látogatók által tett meg-jegyzéseket és benyomásokat lefor-dítottam és feljegyeztem, hogy ha-zamba visszaérve, elmondhassam, milyen sikert arattak gépeink kül-földön és különösen az állami és kollektív gazdaságok dolgozói részé-ről mennyi dicsőítő jelzőt kaptunk. Nagyon sajnáljuk, hogy szállítási nehézségek miatt nem hozhattunk magunkkal kombájnok, cséplőgé-pek, csak kisebb mezőgazdasági gépeket.

A kiállítás céljáról Forst mérnök a következőket mondja:

— A kiállított gépekkel igyek-szünk bemutatni, hogy a legkülön-bözőbb mezőgazdasági munkálatok korábban lehetőségeit és így növelni a termelékenységét, vala-mint a hektáronkénti terméshozamot. Természetesen az is célunk, hogy megmutassuk, mennyire igyek-szik az ipar a földművelők nehéz munkáját megkönnyíteni.

Beszélgetés közben végigmegyünk a kiállított gépek között. Itt van a 25 lóerős Zeior és a 42 lóerős Zetor-Super traktor egy-egy példánya. Ezeket aratógépek, kultivátorok, bo-ronák és más gépi eszközök vonta-tására használják. A traktorok mö-gött a 432. jelzésű ekét látjuk, a-mely 26 centiméteres mélysántára is alkalmas és 30 centiméter széles borázdát szánt. Oránként 5 kilomé-ter munkaintenzitás mellett 0,56

Teljesítik vállalásaikat

A „I. Ranghe” gyár dolgozói a II. pártkongresszus köszöntésére tett kötelezettségvállalásait nagyrészt már októberben teljesítették. Az el-múlt hónapban tervben felül 5 esz-tergapatot gyártottak. A közsükk-ségleti cikkeket gyártó osztályon 200 darab kukoricadaráló készült el, ugyancsak tervben felül. Ezenkívül 80 darab sebességváltóval, 150 da-rab sebességváltó-házal és 47 kup-kerékkel gyártottak többet, mint amennyit tervük előírt.

A kiváló eredmények eléréséhez hozzájárultak Lascu Ilie, Schneider Adam és Nagy János esztergályo-sok, Weisz Lajos és Kozma Gyula közműsörök, Virágh Péter a fő-mechanikusosztályból, valamint Di-vinyi József öntő és még sokan.

rá s ezzel állóhelyből hét méter tá-volságra is peremeztethet.

A 6 lóerős légfűtőes TF 6. jelzé-sű géppel 16 különböző munkálatot lehet végezni: kaszálást, han-tok szétmozdítását, szőlőtőkét és facsemeték részére gödrök ásását. Ugyanakkor 800—1000 kiló megter-helést bíró pótkocsit is húz maga után.

Az NB 28. N. tárcsáskére 28 tárcsa van felszerelve négy mező-ben. Ez a tárcsa óránként egy hek-tár földön végezt el a talárlántást. A kiállított gépek közül kiemelkedik a Tátra tehergépkocsira szerelt daru karsu alakja, amely 4000 kiló teher felemelésére képes. A kiállításon el-helyezett gépeket ezzel a daruval emelik fel a gépkocsikra.

A kiállítás látogatói közül sokan érdeklődéssel nézegetik a tojás-osz tályozó gépet. Ez az elmes szerke-zet óránként 10.000 tojást osztályoz. A tojásokat súly szerint A, B, vagy C-osztályba sorozza, 4—4 gramm súlykülönbséget alapján. Minden to-jásra ugyanakkor rányomja az illető osztály jelzését is. Távolság a No-vitas műtrágyát szóró gép látható, amelynek óránkénti teljesítménye-sége 1,8 hektár.

A csehszlovák mezőgazdasági gépiállításon látható gépeket az egyszerűség, a könnyű súly, a nagy ellenálló és munkabíró képesség, valamint az izléses kivitel jellemzi. A kiállítás nagy népszerűsége tett szert a látogatók körében és általa lehetővé válik, hogy tartományunk dolgozói megismerjék a mezőgaz-dasági gépesítésének nagyszerű táv-latát.

Varecki János.

Pártélet

Szüntelenül erősítsük pártunk sorait

A párt sorainak megerősítése, a párttagok és tagjelöltek számának növelése valamennyi alapszervezet feladatja. Minden pártbizottságtól nagy körültekintést, alapos nevelő- és politikai munkát követel.

Az aradrajoni pártbizottság pártunk Központi Vezetősége határozatainak fényében úgy irányította a falusi alapszervezetek tevékenységét, hogy az hozzájáruljon a párt társadalmi összetételének megváltoztatásához. Különös jelentőségűek voltak a tekintetben az alapszervezeti titkárokkal, a bürotagokkal tartott megbeszélések, a kiképző gyűlések és a területi instruktorok minden nap, terepen végzett munkája. Noha a rajonban a tagfelvételi terén még vannak tennivalók, mégis egyes alapszervezetek dícséretreméltó tevékenységét fejtették ki.

A sági kollektív gazdaság pártalapszervezete például, amelynek titkára Dospinescu Paul, nagy súlyt fektetett a tagjelöltek felvételére. Ebben a munkában a pártbizottság figyelmét főleg az élköllékviziták, a gazdaság legjobb, legutódatosabb dolgozói felé irányította. A bürotagok és a kommuniszták gyakran elbeszélgettek ezekkel az elvtársakkal, irányították őket a társadalmi munkában. A legképzettebb propagandisták előadásokat tartottak a párt dícsőségéről, a párttagsági minőségéről és arról a vezetőszeretéről, amelyet pártunk a szocializmus építésében betölt. Ezzel magyarázható, hogy a sági kollektív gazdaság pártalapszervezete 8 tagjelölttel erősödött. A tagjelöltek között egyaránt találunk románokat, magyarokat és németeket. Olyan elvtársakat, mint Szilágyi Ferenc, Potcolin Ioan, Welsch József és mások, akik a kollektív gazdaság legbecsültebb, legszorgalmasabb, legjobb dolgozói. Welsch József például, aki a harmadik brigád felelőse és annak idején a szocialista verseny kezdeményezője volt, nem elégedett meg csak azzal, hogy ő maga a gazdaság

ság élénjáró dolgozója, hanem megértette: az eredmények annál jobbabbak, minél több dolgozó jár élen a termelőmunkában. Ez a cél lebegett előtte mindennapi tevékenységében. Munkája nem volt hiábavaló. A vetési kampányban a legjobb eredményeket a 3. brigád érte el.

Jól szervezte meg a tagfelvétellel kapcsolatos pártmunkát a német-szentpéteri kollektív gazdaság alapszervezete és a helyi falusi pártalapszervezet, a székesuti pártbizottság és mások. Munkájukban, a zádor-laki kollektív gazdaságban, Angyal-kuton és a pankotai „Rasariul” bürotagban azonban, noha itt is minden feltétel meg van a tagjelöltek felvételére, a pártbizottság nem sokat törődött ezzel a kérdéssel. A pankotai „Rasariul” gyár pártalapszervezetében például annak ellenére, hogy a vállalatnál sok becsületes IMSZ-tag dolgozik és számos olyan munkás van, aki szeretne tagjelölt és később párttag lenni, a tagfelvétellel kapcsolatos pártmunka egy helyben topog.

Ennek az az oka, hogy még mindig akadnak olyan pártmunkások, alapszervezeti titkárok és vezetőségi tagok, akik a tagfelvételt idegenmunkának tekintik. Jellemző erre Dani-loannak, a kürtösi kollektív gazdaság pártalapszervezete titkárnak magatartása, aki kijelentette, hogy a tagfelvétellel majd télen foglalkozik, mert most igen sok a munkája.

Minden pártmunkásnak, minden alapszervezeti titkárnak és bürotag-nak tudnia kell, hogy a tagfelvétellel, a párt társadalmi összetételének megváltoztatása nem bizonyos időszakra kötött, hanem állandó feladat. A párt sorainak megerősítése, a helyes társadalmi összetétel biztosítása, — íme ezek azok a tényezők, amelyek hozzájárulnak pártunk vezetőszeret megerősítéséhez, végső fokon pedig pártpolitikánk megvalósításához.

Darula Ioan,

az aradrajoni pártbizottság aktivistája.

Megkezdtek a pártoktatási Fazekasversándon

A napokban nyílt meg falun az 1955–56-os pártoktatási év. Ezalkalommal Fazekasversándon is megkezdte működését az esti tanfolyam. A pártoktatási kör első és második évfolyamára az idén 35 hallgató iratkozott be. Mivel a pártoktatási körökben nagy számban vesznek részt magyarok, ezek a dolgozó pa-

rasztok az anyagot saját anyanyelvükön tanulhatják.

Első szemináriumunk jól sikerült. A hallgatók nagy többsége jelen volt és érdeklődéssel hallgatták végig az első előadást. Az előadás után élénk vita alakult ki a különböző gazdasági, társadalmi alakulatok elméleti és gyakorlati kérdéseivel kapcsolatban. Kalmár József, propagandista

Levelek a szerkesztőséghez

Kimagasló eredmény

A jelnyelvgyár dolgozója, Józsa Rozália a II. pártkongresszus tiszteletére folyó szocialista verseny keretében október hónap 29-én újabb kimagasló sikert ért el. Józsa Rozália eddig nyolcórát munkaidő alatt 2000 darab sportjelnyelvet figyelt ki a szövőgépen, ezen a napon azonban 2300 darabot készített. Értékes teljesítményéért Józsa Rozáliát melegen ünnepelték munkatársai.

Engel József,
levelező

A pernyáival kultúrthoz

Az Arad-pernyáival „Puskin” kultúrthozban nemrég ünnepi gyűlést tartottak. Kristóf Sarolta és Stern Ferenc elvtársak román, illetve magyar nyelven megemlékeztek a Román-Szovjet Barátság Hónapjának jelentőségéről. Az előadás után az aradi 4. számú középiskola leányiskola kultúrgárdája éneklési számokból, szavaltatásokból és torna-számokból összeállított műsorral szórakoztatta a megjelenteket.

A kultúrelőadás után a pernyáival mezőgazdasági társulás tagjai megbeszélést tartottak az őszi munkálatokkal kapcsolatos feladatokról.

Nedelcu Cecilia,
levelező

Az ADAS által nyújtott előnyök

A közelmúltban az ADAS adminisztratív vezetősége a kötelező biztosításon kívüli feltételek állapotát vizsgálta. Ezáltal a dolgozó parasztok nagyobb összegre biztosíthatják állataikat, ugyanakkor csökkentett biztosítási díjat fizetnek.

E feltételes biztosítás előnyét élvezte Ardelean T. mikései egyéni leg gazdálkodó dolgozó paraszt is, aki egy loárt 1388 lej kártérítést kapott a kötelező biztosításon kívül.

Azok a dolgozó parasztok, akik feltételes biztosítást kötöttek az ADAS-szal, jelentős előnyökhöz részesültek. Boariu A. Világosról 1763, Tiran P. Borosjenőből 1381, Luaci Gh. Ternováról pedig 1720 lej kártérítést kapott a kötelező biztosításon kívül.

Patrascu Ioan,
levelező

Fokozottabb ellenőrző munkát

A tisztasági hónap sikerrel történt befejezéséről a városi néptanács számos intézkedést tett, amelynek következtében bizonyos eredményt mutatkozik a város tisztántartásában.

A közelmúltban jártam a „December 30” gyár munkáskolóniában, ahol az étkedre mozgott szemelrakást láttam. Más alkalommal arra lettem figyelmes, hogy a szemetet még mindig nem vették el. Szükséges, hogy a városi néptanács az eddigiektől fokozottabb ellenőrző munkát végezzen a város tisztántartásával kapcsolatban, mert csakis ezáltal biztosítja a tisztasági hónap sikeres befejezését.

Kovács Ilona,
levelező

November 7 és a II. pártkongresszus tiszteletére

A szocialista verseny kiszélesítésével újabb termelési sikerekért

Kedden, november 1-én, a „Május 9” klubban tartották meg a vállalatok elmunkásainak értekezletét. Az értekezleten, amelyet a tartományi és a városi pártbizottság szervezett, megbeszéltek, hogy városunk dolgozói milyen új munkasikerekkel fogadják november 7-ét és a II. pártkongresszust. Az elmunkások mellett résztvettek az értekezleten a tartományi és városi pártbizottság tagjai, a tartományi szaktanács aktivistái, az alapszervezeti titkárai, a gyárak, üzemek igazgatói, üzemi bizottságok elnökei és az IMSZ-bizottságok titkárai.

Blaj Gheorghe elvtárs, a városi pártbizottság első titkára, megnyitó beszédében rámutatott arra, hogy városunk és tartományunk dolgozói jelentős sikereket értek el pártunk és kormányunk politikájának alkalmazásában. Az öt éves tervet például 48 üzem és termelőszövetkezet idő előtt teljesítette. Ezek között szerepel a „I. Ranghej”, a CFR főműhelye, a „November 7”, a „December 30”, a „Relacerea”, a „Dózsa György”, a „Varga Katalin”, „Ojelu” és több más üzem. Városi viszonylatban a harmadik negyedévi globális termelési tervet 10,85 százalékkal teljesítették.

A vállalatok nagy többségének a szocialista versenyek kiszélesítésével, a pártbizottságok politikai munkájával, a szakszervezeti szervek mozgósító tevékenységével, valamint technikai-szervezési intézkedések alkalmazásával sikerült elérnie, hogy az év végéig vállalt 54 millió lej tervet felüli szocialista felhalmozásból október 1-ig 41 millió lej megvalósították.

Az országos üjtőverseny időszakaiban az üjtő és ésszerűsítő mozgalom igazi tömegmozgalmá vált. Száz és száz munkás, technikus és mérnök vesz részt az üjtőmozgalomban. A verseny során 782 üjtőt juttatott be a versenybe, amelyből 549-et alkalmaztak. Ezáltal előzetes számítások szerint a vállalatok évente 1,805.138 lej takarítanak meg.

A város szélesítésével, valamint a dolgozói életszínvonalának emelésével kapcsolatban az évben egész sor városrendezési munkát végeztek. Átadtak használatra 8000 négyzetméter lakterületet, több, mint 16.500 négyzetméter kiterjedésű járdát és utcát köveztek ki, a harmadik negyedében 1600 folyóméter területen villamosították az utcákat. Megszépítették a Kultúrpalota előtti parkot és a Marospart gátjainak egy részét rendezték.

Ezután Boar Ilie, a „G. Dimitrov” gyár dolgozója emlékedett szövegre. Kifejezte az értekezleten jelenlévő elmunkások, valamint a tartományi és városi üzemek és termelőszövetkezetek munkaközösségeinek kívánságát, hogy válasszák meg a fővárosi üzem elmunkásainak felhívására. Ez arra ösztönöz, hogy fogadjuk a ter-

melésben elért újabb sikerekkel november 7-ét és a Román Munkáspárt II. kongresszusát, majd felolvasta a választ:

Vállalatunk elmunkásainak kötelezettségvállalásai
— Válasz a fővárosi vállalatok elmunkásainak felhívására —

Városunk dolgozói lelkesen fogadták a fővárosi elmunkások kezdeményezését, hogy fokozott kötelezettséget vállaljanak november 7. és a II. pártkongresszus tiszteletére. Az utóbbi években elért sikereink megerősítették saját erőnkbe vetett bizalmunkat, hogy új megvalósításokat érhesünk el.

Ezek a sikerek növelték a széles néptömegek bizalmát a párt iránt. Fokozódott a meggyőződés pártunk politikájának helyességéről, amelynek célja, hogy állandóan javítsa a dolgozó nép életszínvonalát.

A pártbizottság vezetőségével és irányításával a munkások, technikusok, mérnökök kiszélesítették a szocialista versenyt a jelentős sikereket érnek el a termelés és a munka termelékenységének növelésében, a termelvények minőségének megjavításában, az önköltség csökkentésében. Városunk szocialista iparában a harmadik negyedében a globális termelési teljesítése elérte a 10,85 százalékat. A munka termelékenységének 5,7 százalékkal emelkedett a múlt év hasonló időszakához viszonyítva. Ugyancsak a harmadik negyedében a fémipari vállalatokban az önköltséget 11 százalékkal csökkentették.

Arad és a tartomány dolgozói magukévá tették a Sztálin-tartományok hazafias kezdeményezését és október 1-ig 41 millió lej szocialista felhalmozást értek el tervet felüli az év végéig vállalt 54 millió lej összegből.

Mindemellett még hibákat is találunk vállalatunkban, különösen ami a belső erőforrások feltárását és felhasználását illeti. Nem mindig történik meg az sem, hogy az elmunkások tapasztalatait megfelelő mértékben kihasználják, hogy ez a munkaközösség valamennyi tagjának hasznára váljék. Megállapítható, hogy elhanyagolják a lemaradott szakmai színvonalának emelését. Egész sor vállalatban megnyilvánul még a hajrá-munka, amely odavezet, hogy nem használják fel megfelelően sem a munkaidőt, sem pedig a gépi berendezést. A hajrák fokozzák a selejtszázalékot, ami az önköltséget növekedéséhez vezet. Előfordul vállalatunkban az is, hogy pazarolják a nyers- és segédanyagokat, az elektromos energiát és a fűtőanyagot.

November 7 és az RMP II. kongresszusának tiszteletére határozott szándékunk, hogy a hibákat kiküszöböljük, megjavítsuk vállalatunk gazdasági tevékenységét és új, még nagyobb termelési sikereket érjünk el.

Mi, munkások, technikusok és mérnökök, a tartomány és a város vállalatának elmunkásai lelkesen válaszolunk a fővárosi vállalatok elmunkásainak kezdeményezésére és a következő kötelezettségeket vállaltuk a november 7. és a II. pártkongresszus tiszteletére folyó szocialista verseny keretében:

a) Az öt éves tervet december 23-ig további három vállalatban és termelőszövetkezetben teljesítjük, az év végéig pedig nyolc vállalatban és termelőszövetkezetben.

b) December 23-ig teljesítjük az 1955-ös év globális termelési tervét 53 vállalatban és termelőszövetkezetben.

c) A munka termelékenységét az 1955. évi terv első negyedében elért középarányos fölé emeljük.

d) Tütlejtjük az év végéig városunk és tartományunk vállalatának tervet felüli vállalt szocialista felhalmozás 54 millió lejes összegét meg 6 millió lejjel, úgy hogy a II. pártkongresszus tiszteletére 60 millió lej tervfelüli szocialista felhalmozást valósítsunk meg.

e) A kongresszus tiszteletére 82 új választékot termelünk, köztük új univerzális esztergapadot, fűrógépet, új mintájú textiláru, szőnyeg, konfekcióárakat, háztartási cikkeit.

f) December első felében kiállítás rendezünk azokból az üjtőszökből, amelyeket városunk vállalatában valósítottak meg.

g) Tütlejtjük a város építészeti munkatervét a tervfeladatokkal, hogy a kongresszusig a következő építkezéseket fejezzük be:

— a TEBA munkatervét a munkások öltözőjét, az adminisztratív épületet, a garázst, a hűtőtoronyt, a szivattyú állomást és a vígonylódódot;

— a ujaradi moziépület és a közközház sebeszeti osztályát, valamint más építkezéseket.

h) A városrendezési munkákat során a következők befejezésére vállaltunk kötelezettséget:

— a villamosvasut megköszabbi-tását egészen a gáji munkaszigedig;

— a Mihai Viteazul-tér aszfaltozását és négy utca kikövezését;

— a Filimon Strbu-tér közvilágítását.

i) Támogatjuk a városi IMSZ-szervezetek tevékenységét, hogy december 23-ig 35.000 kiló súlyú ócskavasat gyűjthessenek.

A kötelezettségvállalások megvalósítását a következő intézkedések tartoznak:

1. Megjavítjuk a munka megszervezését, hogy a maximum kihasználhassuk a berendezések teljesítő-képességét és a termelőtelítet.

2. Biztosítjuk a terv teljesítését azzal, hogy megjavítjuk a munkahelynek nyersanyaggal és segédanyaggal való ellátását, valamint azzal, hogy megerősítjük a munkafegyelmet. Ezenkívül technikai-szervezési intézkedéseket fogatnatolunk.

3. Harcolunk az új technika bevezetéséért, kiterjesztjük a meglévő technológiai folyamatot és újat vezetünk be. Kiszélesítjük a kisgépesítést, a belső szállítási gépesítést, valamint azokat a munkákat, amelyek nagy fizikai erőt igényelnek.

4. Magasabb színvonalra emeljük a szocialista versenyt. A szocialista versenyek számára pontos nyilván-tartást vezetünk be és a versenyeredményeit népszerűsítjük. Kiszélesítjük az üjtők és ésszerűsítő mozgalmat.

5. Megteremtjük a lehetőséget a szakképzett munkások számának emelésére. Fokozzuk valamennyi munkás technikai, szakmai színvonalát, hogy mind nagyobb termelési eredményeket érhesünk el.

6. Minden intézkedést megteszünk, hogy a második öt éves terv feladatainak teljesítése a legjobb feltételek között kezdődhessen meg.

7. Harcolunk a termelvények önköltségi árának csökkentéséért azzal, hogy szigorú takarékosságot vezetünk be és tiszteletben tartjuk a fogyasztási normákat.

8. Megjavítjuk a termelvények minőségét, tiszteletben tartjuk a „STAS” előírásait, kiszélesítjük és megjavítjuk a minőségre vonatkozó technikai ellenőrzést.

9. Kiterjesztjük a politikai tömegmunkát, hogy valamennyi munkás, technikus és mérnök megértse: munkájuktól függ a tervfeladatok megvalósítása és teljesítése, a minőség megjavítása, az önköltség csökkentése, a tervet felüli szocialista felhalmozás fokozása.

Városunk és tartományunk vállalatában komoly belső erőforrások léteznek, amelyeknek felhasználásával megvalósíthatjuk valamennyi kötelezettségvállalásunkat. Így fogadjuk legmögöb-ben pártunk és népünk magasabb eseménységét, a II. pártkongresszust, így érhetünk el jelentős sikereket a szocializmus építéséért és dolgozó népünk életszínvonalának megjavításáért vívott harcban.

RÓZSA ALIZ

TALÁLKOZÁS

A CSODALATOS találkozások korát éljük. Szocializmus építő korunk egyik sajátossága, hogy lát teret nyit a megismerés számára, közel-hozza egymáshoz a jósádeku emberek, állandó lehetőséget teremt arra, hogy tanuljanak, megbeszéljék, értekezjenek egymással. A jól megszervezett találkozások, tapasztalatcsere nemcsak a tanulósgazdag forrását jelentik a résztvevők számára, de megfellelnek az emberi lélek legmélyebb törekvéseinek, a megismerés és megnyilatkozás vágyának és szárnyalni segít a képzeletet. A jól sikerült találkozások alkalmával összekapcsolódnak a segítő kezek, megköszoródnak az erő a közös célért folytatott küzdelemben.

A falujából eddig soha ki nem mozduló dolgozó paraszt elindul, hogy megtekintse a rajon legjobban szervezett kollektív gazdaságát. A városi munkás felkerekedik, hogy technikait ismereteket tanítsa a falusi dolgozókat, az óvodás gyermekek meglátogatják a gyárakat, a színház művészei kiszállnak az iskolákba, gyárakba, üzemekbe, kollektív gazdaságokba, hogy művészetük kincseit megcsillogtassák a tudásra, a művészet szépségeire szomjas lelkek előtt. E találkozások alkalmával termékenyítő élményekkel gazdagodnak mindannyian.

Ilyen egyszerű, újszerűségében megkapó, bensőséges találkozás színhelye volt a napokban az aradi 2. számú leányiskola, ahol az aradi állami színház művészei találkoztak az iskola felsőosztályos növendékeivel és tanári karával.

Mi is történt itt? Ha csak a találkozó „műsoránkat” leírására szorítkoznánk, mint sem adnánk vissza a jelentős kultúremény igazi lényegéből. Elmondandó, hogy Rapaport

Ottó, a színház főrendezője beszélt az iskola tanulóinak jóvetelük céljáról és hogy a színházrendezés nagy mestereinek tanítását követik, amikor az új színvonal megnyitása előtt előttek az iskolába, hogy megismerjék az ifjúság véleményét, kívánságait a színházról kapcsolatban. Beszélt az ifjúság jóindulatról, színdarabokról, az élet nagyszerűségéről. A színház művészei a román irodalom gyöngyszemeiből válogatott verseket olvas-tak fel, s részleteket mutattak be két színdarabról: Sebastian, a fiatalon elhunyt színpadi szerző „Névtelen csillag” és Osztróvszkij „A hozománykúli leány” című drámaiból. Az előadás után a tanulóifjúság kérdéseket intézett a színészekhez és javaslatokat tett a színház műsora-vonalakozás.

ALAPIJABAN VEVE ez csak a külső történet. A valóságban sokkal több történet. Mintegy 450 fiatal leány találkoztak itt hivatalosuknál élő, lelkes művészekkel egy csoportjal, akik teljes felelősségtudattal állították művészetüket a dolgozó nép szolgálatába.

A színészek az iskolában, az ifjúság és nagyszerű „kötőjében”, figyelem, frisslelkű közönségük előtt feladul, felvillanyozva, úgy játszották szerepeiket, hogy szinte megnőtt a mondanivalójuk jelentősége, pedig nem volt könnyű feladatuk. Rivaldafény, diszletek, kosztümök, kendőzés nélkül állottak a fiatal szemek kereszttüzeiben. A színészt csak tudása, tehetsége segítette.

A dobogón, ahol máskor a kémiantandir írja a táblára a vegyi formulákat, most Olimpia Didilescu, a szé-gény, megcsalt, becsapott Larissza szerepében vergődött. Könnyei fáj-dalmasan égő, igazi könnyek. Mi is vár rád? Hiszen megcsufolt, ho-zo-

manynélküli lány egy olyan társadalomban, amelyben nem számít az emberi érték, — csak a pénz. Ahol sárbaratposadák a tiszta szerelmet s könnyű, uri kedvtelések prédájának tekintik a vagyontalan leányt.

Mély, megrendült figyelmű csend van a teremben. A feszültség szinte izzó. A fiatal arcok kipirulnak, a szemekben könny csillog. A felszabaduláskor csak öt-hat esztendősek voltak ezek a ma virágzó fiatal leányok, s az a világ, amelybe belenltek, már kitárta az élet kapuit a Larisszák előtt. A rőtöngzött kis színpad most olyan, mint egy ablak, amelyen át visszanéznek a múltba és megboronganak. „Ilyen mély öröme-nyek kavarogtak ott? Ilyen volt hát az a világ? Milyen jó, hogy most vagyunk fiatalok! Milyen nagyszerű dolog a színház, amely így lesűrítve tükrözi az életet!”

Nézik Olimpia Didilescu, aki már leszállott a dobogóról, de még foly-nak szeméből a könnyek, nem tud szerepétől oly hirtelen elszakadni. Felzúg a taps.

„Ime — gondolják a leányok — a művész nem csupán játssza, de át is éli szerepét. Ugyáltszik a jó munka és, amit teljes szívvel végez az ember. Így akarok dolgozni én is!”

ROMEOLAZARESCU áll a színpadon, akit az egyik növendék arra kéri, hogy beszéljen élete legnagyobb élményéről. A művész áll, s egy pillanattal elgondolkozik, emlékei között keresgél, aztán mesélni kezd. Régen, gyermekkorában történt vele: I. Károly király temetésére kivándoroltak az iskolák tanulóit. A gyűszűnepség pompája mellett megrendült leányok vonultak, nagyrészt mezítől, és mögöttük hadirokhanok, koldusok, sorba jutott egykori harcosok. Egy ottlétl paraszt a nagy tolongásban közelebb lépett a kíváncsiságok ut-

ját védő kordonhoz, s hozzáért egy miniszter excellenciás redingótájához. Ezt a bűnt meg kellett torolni. A miniszter miközben ünnepélyes gúny-szóval dörzöttal lépkedett, szemmel tartotta a „merénylőt”, s amikor egyvonalba ért vele, olyan székérlé-lemmel vágta gyomron a „szemetlen parasztot”, hogy az fájdalomban felordított. A gyermek Lazarescu mély benyomást gyakorolt ez az élmény. Ekkor látta először, hogy mély és kiegyenlíthetetlen szabadek tántog a dolgozók és az „urak” között, s hogy a gazdagok nem veszik ember-számba azokat, akiknek munkájából ered minden vagyonuk.

Ották az egyik iskolapadban és hallgatom a rendező és a színészek szavait. Azon gondolkodom, miben rejlik hatásuk, miért fogják meg a hallgatók szívét. Aztán megfellelek magamnak. Ezek az emberek egyszerűen, őszintén beszélnek. Olyan ez, mint amikor jó muzsikát hall az ember, a harmonizált nem zavarja hamis hang. A főrendező, ez a szerény, szemérmes fiatalember úgy beszél, mint aki jól ismeri a kimonodott szavak értékét. Biztos céltudatosság, a rendező munkája és a színház iránti szenvedélyes szeretet és lelkesedés juttatja. És még valami: a munkás-osztály, a nép szolgálatára iránti dőlközöttség. Nem használ nagy szavakat, de abból, amit mond, megérezük: minden erejével és tehetsé-gével azon lesz, hogy az általi színház értékes színezőgárdája a legmagasabb színvonalon érvényesít-hesse tehetségét, tudását. Olyan mű-vészeknek vannak, mint Olimpia Didilescu, Nicolae Antoniu, Romeo Lazarescu és mások, akiknek művészi arculatán az ültipusú színész egyre több vonást fedezhetünk fel. S így van ez rendjén. Mert a szocializmust építő ember hiteles dörzölése csak olyan művészek és rendezők közös

A négy hatalom külügyminiszterei genfi értekezletének munkálatai

Az október 29-i harmadik ülés

(Folytatás előző lapszámunkból)

Juliusban, e probléma megvitatása után, meggyeztünk abban, hogy az első helyen az európai biztonság kérdése, a második helyen pedig a német kérdés szerepeljen. Mi most is tiszteltetben tartjuk az irányelvekben kijelölt sorrendet. A kormányfők irányelveinek 1. pontjában az első rész az európai biztonságról szól és amint itt helyesen rámutattak, mi az európai biztonságra vonatkozó kérdésekkel kezdjük javaslatainkat.

A kormányfői irányelvek 1. pontjának második része a német kérdésre vonatkozik. Ugy határoztunk, hogy ebben a kérdésben meg ezután fogjuk előterjeszteni javaslatainkat, mert nézünk szerint a főkérdések az európai biztonság kérdéseinek megvitatásával kedvező előfeltételeket teremtenek a német kérdés megvitatásához, amely különálló kérdés, alá van rendelve és függ a főkérdéstől, az európai biztonság kérdésétől, vagyis valamennyi európai ország biztonságának kérdéséről.

Ami a német kérdést illeti, az a véleményünk, hogy e kérdés megvitatását is a kormányfői irányelveinek megfelelően kell lefolytatni, az irányelvek pedig azt mondják, hogy a miniszterek bevonatják a kérdés megvitatásába az érdekelt feleket is.

Feltette-e valaki itt azt a kérdést, hogy kívánatos lenne a német problémát magunknak a németeknek a részvételével megvitatni? Eddig még nem tette fel senki ezt a kérdést. Amikor majd konkrétan fogjuk tárgyalni a német problémát, természetesen előbb el kell határoznunk, hogy részt vegyenne-e a német népi képviselői ennek a kérdésnek a megvitatásánál vagy sem. Tegnap kijelentettük, hogy ezt a problémát is fel akarjuk vetni, amikor majd konkrétan rátérünk a német kérdés megvitatására.

Semmilyen formai igényt sem támasztunk a három miniszternek az első napirendi ponthoz benyújtott tervezetével kapcsolatban, de véleményünk szerint arra sincs ok, hogy bármilyen igényt támasztanának a mi javaslatainkkal szemben.

Ha következtetéseket akarunk lenni a kormányfői irányelvekhez, akkor mielőtt rátérünk a német probléma megvitatására, meg kell vizsgálnunk azt a kérdést, hogy részt vegyenne-e a vitában a német népi képviselői. Azt hiszem, ez megfelel a kormányfői irányelveknek. Egyelőre azonban, amint láttuk, még senki sem vetette fel ezt a kérdést, mert a német probléma konkrét megvitatására csak ezután következik. Meggertük, hogy azért van ez így, mert egyelőre főleg az európai biztonság kérdésében folytatunk véleményeserét.

Pinay és Mac Millan urak kritikai megjegyzéseket tettek az európai általános kollektív biztonsági rendszer alapjaira vonatkozó javaslatainkra. A javaslatot elavultnak minősítették. De hangsúlyoznom kell, hogy az európai biztonság kérdése Európában érdekelte és ma is érdekli az összes európai népeket. Feltételezhető, hogy bennünket is úgy érdekel, mint az európai béke és nyugalom biztosításának alapvető kérdése.

Elhangzott itt az a megjegyzés, hogy az európai általános kollektív biztonsági szerződés alapelveire vonatkozó javaslatot, amelyet a szovjet küldöttség itt előterjesztett, N. A. Bulganin, a minisztertanács elnöke előzőleg is előterjesztette már a kormányfők értekezletén. De akkor nem vizsgálták meg sem ezeket a javaslatokat, sem az európai biztonság kérdésében felvetett többi javaslatot és szempontot, és úgy határoztak, hogy a miniszterek vizsgálják meg ezen az értekezleten.

Az európai biztonságról szólva, Pinay ur Franciaország történelmi tapasztalataira hivatkozott. Azt állította, hogy a kollektív biztonságra vonatkozó szovjet javaslatok olyan apriorisgaranciákra hasonlítanak, amelyek a múltban gyakran megérvetették Franciaországot. Azt hiszem, Pinay urnak ezt nem sikerült bebizonyítania. Emlékeztetni kívánok a következő tényekre:

Elismertük, hogy Franciaországnak tanulságos tapasztalatai vannak. Ha azonban szembe nézünk a tényekkel, akkor meg kell mondanunk, hogy Franciaországnak, nem beszélve más európai államokról, a múltban az volt a szerencsétlensége, hogy vezetői nem akarták, hogy Franciaország egyesítse erőit más nagyhatalmakkal, beleértve a Szovjetuniót is, és hogy így együttesen léteztek meg a háborúra készülő agresszorok.

Ezek a vezetők jobbnak látták a politikai csoportosulások létrehozásának útját, amely — mint tudjuk — a második világháborúhoz vezetett. Közismert az is, hogy éppen a Szovjetunió volt az, amely kollektív-akciókra szólította fel az államokat a béke megteremtésének érdekében, úgy amint ezt ma is teszi, az európai biztonság mellett foglalva állást.

Pinay ur az északatlanti blokk buzgó védelmezőjeként lépett fel itt. Nagy érdeklődéssel hallgattuk ma is, akárcsak a múltban, azokat az érveket, amelyekkel Franciaország képviselője az északatlanti blokkot védelmezi. Meg kell azonban mondanunk, hogy a Szovjetunió az északatlanti blokkal szemben elfoglalt álláspontját nem fejtették ki elég pontosan. Erről könnyen meggyőződhetünk, ha figyelmesen tanulmányozzuk az európai kollektív biztonságra vonatkozó általános szerződés alapjainak tervezetét, amelyet megvizsgálás végett Önök elé terjesztettem. Ugyanakkor nincs okunk kétségbevonni, hogy a Szovjetunió az északatlanti blokkal szemben elfoglalt álláspontja nem titok az Önök számára s nem szükséges e tekintetben ismétlésekbe bocsátkoznunk.

Mac Millan ur meglehetősen lelkesüléssel igyekezett bizonygatni annak az okát, véleménye szerint a Szovjetunió miért nem lehet tagja a NATO-nak. Azzal indokolta ezt, hogy az északatlanti blokk és a Szovjetunió célkitűzései különbözzenek egymástól.

Mi eléggé megértjük egymást, s eléggé jól tudjuk azt is, hogy olyan kérdésben, amely — mint gondoltuk s ahogyan ezt ma is láttuk — alapvető kérdés a világ valamennyi népe számára mindenesetre közösek, egységesek a céljaink: ez a béke megvédése, államaink s a világ népei biztonságának megvédése. Ha a béke érdekében megvédését illetően célkitűzéseink különböztek volna egymástól, akkor miért ültünk volna itt össze, miért vitatnánk meg olyan kérdéseket, mint az európai biztonság kérdése, a német kérdés, a leszerelés, a Kelet és a Nyugat közötti kapcsolat fejlesztésének kérdése?

Pinay ur szavai ugy is értelmezhetők, hogy a Szovjetunió nem óhajt ösztönözni és becsületesen együttműködni az Egyesült Államokkal az európai béke biztosításának és az európai biztonság megvédésének kérdésében. Azt hiszem, semmi ok sincs az ilyen értelmezésre, minthogy a kormányfők genfi értekezletének és mostani értekezletünknek egész célját abban látjuk, hogy mi — Franciaország, Nagy-Britannia és a Szovjetunió képviselői — az Egyesült Államok képviselőivel közösen együttműködünk az általános megérvetés és a kölcsönös megértés létrehozásáért — a béke megvédésének, Európa és az egész világ biztonságának megóvása érdekében. Mi továbbra is reméljük, hogy ez, minden nehézség ellenére meg is valósítható.

De a szovjet küldöttség felteszi a francia küldöttségnek a kérdést: vajon megfelel-e az európai béke érdekében az államaink közvetlen érdekeinek az, hogy egy bizonyos szervezetben, illetve katonai csoportosulásban részt vesznek bizonyos európai államok, köztük a remilitarizált Nyugat-Németország is — azt azonban megengedhetlennek minősítjük, hogy a békeszerető Szovjetunió is csatlakozzon ehhez a szervezethez? Lehet-e ez bizonyíték arra, hogy az élele blokk védelmi jellegű és nem irányul a Szovjetunió ellen? És még egy kérdés: vajon megfelel-e az azoknak az elveknek, amelyeket abszolút elemünk, abszolút vitathatatlanul ismertünk el annak idején, amikor az ádáz háború éveiben oly keményen harcoltunk a német agresszió ellen s amikor szilárdan megfogadtuk, hogy együttműködve, közös erőfeszítéssel elhárítjuk minden újabb német agresszió veszélyét? Ez jogos kérdés.

Dulles ur kijelentette tegnap, hogy a nyugati államok katonai csoportosulásai — a NATO és a nyugateurópai szövetség — szintén „kollektív biztonsági egyesülések”. Azt fejtette továbbá, hogy ezek a csoportosulások kifejezői a népek elidegeníthetetlen egyéni és kollektív védelmi jogának, amiről az ENSZ alapokmányja is beszél. Mi azonban nehezen érthetünk egyet ezzel az állítással. Ha elfogadjuk ezt az álláspontot, akkor valószínűleg azt is el kellene ismernünk, hogy az első világháború előtti Antant és a Harmas Szövetség, éppen úgy, mint a második világháború előtti antikommintern paktum szintén „kollektív biztonsági egyesülések” voltak. Ismeretes, hogy e katonai csoportosulások megszervezői nem győztek hangoztatni, hogy e csoportosulások létrehozását — úgy mond — önvédelmi érdekek diktálták. Nem hiszünk azonban, hogy bárki is közülünk egyetértelme az említett katonai csoportosulásoknak illenyszerű minősítésével.

Az ENSZ-Alapokmányban valóban kimondja, hogy a népeknek szent joguk van az egyéni és a kollektív védelemhez, amelynek célja az államok biztonságának biztosítása. De egészen más dolog zárt katonai csoportosulások megteremtése más államokkal szemben, amelyek elől már

elvéle elzárják azt a lehetőséget, hogy részt vehessenek az illető egyezményekben és szerződéseken.

A három miniszter javaslatának pozitív jelentősége abban áll, hogy a tavalyi berlini értekezlethez viszonyítva egy lépést jelent előre. Ebben a javaslatban már szó esik a kollektív biztonságról is, ami a berlini értekezleten tett háromhatalmi javaslatban még hátréba szorult. Következésképpen megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy közeledés jött létre a három hatalom és a Szovjetunió álláspontjai között.

Mindazonáltal, ha tüzetesebben vizsgáljuk ezt a javaslatot, akkor az a benyomás alakul ki, hogy az európai biztonságra vonatkozó pont ebben az esetben is inkább csak formális jellegű. Ennek a kérdésnek — úgy látszik — nem tulajdonítanak olyan fontosságot, amilyent — véleményünk szerint — megérdemelné.

Dulles ur említett tett itt bizonyos kijelentésekről, a három miniszter tervezetében foglalt európai biztonsági kérdéssel kapcsolatban. Lehetséges, hogy az ilyen kijelentések is hasznosak lehetnek. Ezzel kapcsolatban nem kívánunk vitába bocsátkozni. De a kijelentések és a tanácskozási lehetőségre való utalások vajon elegendő-e az európai biztonság biztosítására?

Amidőn kiemeljük a három miniszter tervezetének pozitív oldalát, a szovjet küldöttség azt is szükségesnek tartja, hogy felhívja a figyelmet erre a lényeges hiányosságra.

A három miniszter „Németország egyesítése és a biztonság” című tervezetének legfőbb hiányossága véleményünk szerint abban áll, hogy a tervezet teljes egészében egyetlen feladatnak van alárendelve, nevezetesen annak, hogy elérjék az együttes remilitarizált egész Németországnak bevonását az atlanti tömbbe (a NATO-ba). Ebben a tervezetben szó esik ugyan Németország újraegyesítéséről, de a tervezet szerzőit láthatólag nem ez a kérdés érdekli.

Az imént azt tanácsoltuk nekünk, hogy vizsgáljuk meg tüzetesebben a három miniszter tervezetét. Ez valóban ésszerű és figyelmes tanács és mi teljes mértékben meg is szívtük. Csak hogy minél tovább vizsgáljuk az ember az előterjesztett tervezet, annál inkább meg kell győződnie arról, hogy a benne foglalt javaslatok nem állnak összhangban Németország egyesítésének feladataival, ahogyan azt a német nép érdeke és az európai biztonság biztosítása megkívánja.

Az a benyomásunk, hogy Németország egyesítése csak abban az esetben érdekel a tervezet szerzőit, ha az egyesített Németország belép tagként a NATO-ba (az Észak-Atlanti tömbbe). A Németország egyesítésével kapcsolatos úgynevezett „különleges garanciák” szó szerződés érvénybe lépése csakis erre az esetre szól.

Dulles ur sok türelemről tett tanúbizonyságot, amidőn azt magyarázta nekünk, hogy ha az egyesített Németország belép a varsói szerződés részvevői közé, akkor nem a három hatalomnak kell garanciákat nyújtania Németországot tekintetben.

Ez minden bizonnyal helyes magyarázat. Dulles ur azonban egyáltalában nem utalt arra az esetre, hogy az egyesített Németország —

ha valóban szabadon választhatja meg útját — esetleg nem óhajt belépni sem az egyik, sem a másik csoportosulásba. Sem Dulles ur, sem Mac Millan ur, sem pedig Pinay ur nem adott e tekintetben semmiféle meggyőző magyarázatot, akár a három miniszter szerződés-tervezetében, akár vitáink keretében. Dehát bennünket csak egy olyan Németország érdekel, amelyet már eleve egyik, vagy másik csoportosulás kötelező tagjának tekintünk? Vajon csak egy olyan Németország iránt érdeklődünk, amely megfelelő és kívánatos lenne a jelenleg fennálló csoportosulások számára; egy olyan Németország pedig, amelynek valóban meglegyen az a szabadsága, hogy demokratikus és békeszerető államként haladjon a maga választotta úton — nem érdekel bennünket? Véleményünk szerint Németország útját magának a német népek kell megválasztania, szabad akarata szerint. Nekünk azonban arra legyen gondunk, hogy ha majd sor kerül rá, adjunk segítséget a német népeknek abban, hogy az egyesített Németország békeszerető és demokratikus állam legyen.

Akkor nem lesz szükség arra, hogy Németországot bevonják egyik, vagy másik csoportosulásba és ezáltal valamilyen formában — korlátozzák a német nép szabad akaratát Németország békés és demokratikus alapokon való újraépítésében.

Mindaz megköveteli tőlünk, hogy elsősorban az alapvető kérdésben — az összes európai országok biztonságának kérdésében egyezünk meg. Akkor majd a német kérdés is elfoglalja megfelelő helyét, anélkül, hogy félni kellene egyoldalú megoldásról. A német kérdés egyoldalú megoldása, vagyis az egyesített Németországnak egyik, vagy másik csoportosulásba való bevonása semmiesetre sem fog rokonszenvre találni Európában népeink, amelyek tudvaleg az európai béke és biztonság megerősítését óhajtják.

Ismétlem, elértünk bizonyos haladást: mindannyian elismerjük, hogy az európai biztonság kérdése elsőrendű fontosságú problémája Európának. Most tovább kell mennünk egy lépéssel.

Valóban, ha az európai biztonság kérdését csupán egy bizonyos országocsoport érdekeinek szempontjából, egy bizonyos európai államocsoportosulás megerősítésének szempontjából fogjuk megvizsgálni, akkor ez a szűklátókörűség nem fog tetszés kiváltani Európában népeinknél.

Ezért felteszük Önöknek a kérdést: lehetségesnek tartják-e a meg egyezést abban a tekintetben, hogy a biztonság kérdését ne az egyik, vagy másik államocsoport megerősítésének szempontjából vizsgáljuk meg, hanem az összes európai országok biztonságának érdekei szempontjából, — mindenesetre azoknak az európai államoknak az érdekei szempontjából, amelyek oly sokat szenvedtek a német militarizmus következtében s amelyeknek minden óhajuk, hogy ne engedjék feladni a német militarizmust s ne engedjék meg a német militarizmus újabb agresszióját?

A szovjet küldöttség felhívja az értekezlet résztvevőit, hogy mielőtt tovább mennénk, fejtsek ki nézetüket ebben a kérdésben.

Az október 31-i ülés

A Kelet és Nyugat közti kapcsolatok kérdésének vitája

GENF. (Agerpres). A TASZSZ jeleníti.

Október 31-én, közép-európai időszámítás szerint délután 3 órakor megkezdődött Franciaország, Anglia, a Szovjetunió és az USA külügyminiszteri értekezletének negyedik ülése.

Sorrend szerint az ülésen J. F. Dulles elnököl.

Az előző ülésen elfogadott határozat értelmében a külügyminiszterek rátertek a harmadik napirendi pont — a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok kiépítése kérdésének megvitatására, hogy azután szakértői csoportot alakítsanak e kérdés tanulmányozására.

Ezután, megállapodásuk alapján, a külügyminiszterek tovább tárgyalják az első napirendi pontot — az európai biztonság és Németország kérdését.

A Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok fejlesztése kérdésében elsőnek A. Pinay szólalt fel.

Franciaország — mondotta — nagy megelégedéssel köszöntötte annak jeleit, hogy a Szovjetunió az utóbbi időben érdeklődést tanúsított a szabadabb kultúracsere iránt. Mi szintén a Kelet és Nyugat közötti kereskedelmi kapcsolatok kifejlesztése mellett vagyunk és meggyőződésünk, hogy ennek kedvező kihatásai lesznek gazdasági és lélektani síkon.

A nyugati hatalmak kereskedelmi korlátozásait illetően, amellyel megtiltották az úgynevezett stratégiai áruk exportját a Szovjetunióba, Pinay azt állította, hogy ezek a korlá-

tozások csak kevés áruja terjednek ki és hogy a korlátozások megszüntetése egymagában nem vezet a kereskedelem lényeges fokozódásához.

Pinay, Franciaország és a Szovjetunió együttműködésének kiterjesztése mellett foglalt állást.

Javasolta, hogy Franciaország és a Szovjetunió fővárosai létesítsenek tájékoztató központokat, ahova szabad bejárás lenne mindkét ország honpolgárainak. A továbbiakban javasolta a sajtótermékek cseréjének kibővítését, a két ország lapkiadói tevékenységének megkönnyítését.

Pinay fenntartotta a jogot, hogy utólag részletesebb javaslatokat tegyen, majd befejezésül kijelentette:

A szovjet küldöttség tisztában van azzal, hogy éppen az én országom volt az, amely megismertette a nyugati világgal Turgenyev, Tolstoj, Dosztojevszkij és Gorkij oszodatos alkotásait, hogy Franciaország óriási jelentőséget tulajdonít a jelenkori orosz zenei kultúrának és hogy nagymértékben felhasználja az orosz kultúra győzelmait. Molotov ur meg lehet győződve arról, hogy országunk tisztá szívvel kívánja viszállítani azokat a hagyományos kapcsolatokat, amelyek a múltban oly eredményeseknek bizonyultak.

Pinay után Mac Millan szólalt fel. Hasonlóképpen hangoztatta, hogy az angol kormány nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy minden korlátozást megszüntessenek a népek közötti szabad kapcsolatok és békés kereskedelem útjában.

Mac Millan azt állította, hogy a Szovjetunió és Anglia kapcsolatai elégtelen fejlődésnek főoka, hogy a Szovjetunióban — ugymond — „szabályozzák a véleményeket”.

A kereskedelmi csere fejlesztéséről szólva Mac Millan, akárcsak Pinay, azt állította, hogy a Szovjetunióval szembeni nyugati korlátozások intézkedések nincsenek jelentős szerepük.

Mac Millan azt a kijelentést tette, hogy az elégtelen angol-szovjet kereskedelmi kapcsolatok a Szovjetunió

külkereskedelmi politikájának tulajdonítható.

Befejezésül az angol külügyminiszter hangsúlyozta, hogy az angol küldöttség kész rokonszenvvel megvizsgálni minden olyan javaslatot, amely a világgazdasági fejlődését erősíthetné.

Ezután V. M. Molotov nyilatkozott ebben a kérdésben. A szovjet küldöttség vezetője megvárta a szovjet küldöttség következő javaslatát:

A Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok fejlesztéséről

A Szovjetunió, az Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország kormányfőinek a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok kérdésére vonatkozó irányelvei hangsúlyozzák annak szükségességét, hogy tanulmányozni kell azokat az intézkedéseket, — beleértve az ENSZ szervei és intézményei által hozandó olyan intézkedéseket is —, amelyek előírják a népek közötti szabad kereskedelmi és békés kereskedelem útját álló akadályok fokozatos megszüntetését az érdekelt országok és népek közötti kölcsönösen előnyös szabad kapcsolatok megteremtéséért.

Ennek megfelelően a négy hatalom külügyminiszterei attól az óhajtól vezérelve, hogy előmozdítsák az államok közötti békés együttműködés megszilárdítását, meggyőződésére jutottak a következőkben:

1. Elismerik: szükséges intézkedéseket hozni, hogy előmozdítsák a nemzetközi kereskedelem fejlesztését, figyelembe véve a Kelet és Nyugat közötti nemzetközi kereskedelem terén fennálló akadályok és korlátozások megszüntetését és a legnagyobb kedvezmény elvének alkalmazása a kereskedelem és a hajózás kérdéseiben.

2. A négy hatalom meghozza a főle függő intézkedéseket, hogy megkönnyítse az összes országok kereskedelmi hajóinak zavartalan hajózását a nemzetközi jelentőségű tenger-szorosokon és osztonákon és hogy megszüntessék a jelenleg fennálló korlátozásokat egyes államokba való tengeri közlekedés terén.

3. Hozzájárul intézkedések a nemzetközi műszaki-tudományos kapcsolatok kibővítésére, főként az atomenergia békés felhasználása terén (technika, mezőgazdaság, gyógyászat, stb.) értekezletek egybehívásával, amelyen megfelelő szakemberek és mások venniének részt. A négy hatalomnak a tudományos és technikai nemzetközi együttműködés kérdéseivel foglalkozó nemzetközi szervezeteiben lévő képviselőiknek ezzel kapcsolatban megfelelő intézkedéseket kell hozni.

Azonnali intézkedésként kívánatosnak kell tekinteni, hogy 1956-ban nemzetközi értekezletet hívjanak egybe az atomenergia békés felhasználása terén való felhasználása kérdésében.

4. A négy nagyhatalom állást foglal amellett, hogy valamennyi állam, amely ezt kívánja, résztvehessen a nemzetközi szakmai szervezetekben (a Nemzetközi Munkaszövetség, az Unesco, a Nemzetközi Egészségügyi Szervezet, a Nemzetközi Turisztikai Szövetség) és hogy együttműködjenek ezekben a szervezetekben.

5. Hasonlóképpen ösztönözni kell a következő intézkedéseket, beleértve az ENSZ szerveinek és intézményeinek esetleges intézkedését is, amelyek előmozdíthatják a Kelet és Nyugat közötti kereskedelem megszilárdítását az ipar, a mezőgazdaság, a kulturális kapcsolatok és a turizmus fejlesztése terén.

Kölcsönös küldöttségcsere az ipar, mezőgazdaság és kereskedelem képviselőinek kölcsönös látogatásai, amelyek arra szolgálnak, hogy az illető országok kicseréljék egymás között e téren szerzett tapasztalataikat és dokumentációikat.

A kulturális kapcsolatok kiterjesztése az országok között a tudomány és kultúra művelői közötti szélesebb körű kapcsolat kifejlesztése érdekében és a kulturális értékek cseréje, figyelembe véve azt az óhajot, hogy az országok között megfelelő egyezmények jöjjenek létre a kulturális együttműködés tekintetében.

A közlemények cseréjének kiterjesztése (könyvek, folyóiratok, u-

ságok és egyebek), a kulturális kutatóintézetek, könyvtárak, tudományos és kulturális társaságok, társadalmi szervezetek és különböző személyek között.

Intézkedések a nemzetközi turizmus, valamint az országok közötti sportkapcsolatok szélesebb körű fejlesztése érdekében.

Intézkedések a bevándorlási szabályok és más szabályok terén fennálló mesterséges akadályok megszüntetésére, minthogy azok akadályozzák az államok közötti fennmaradt kapcsolatokat kibővítését.

Ezután J. F. Dulles szólalt fel és kifejtette az Egyesült Államok küldöttségének álláspontját a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok fejlesztése kérdésében. Az Egyesült Államok — mondotta — reménységgel, de ugyanakkor óvatossággal tekint azokra az intézkedésekre, amelyeknek célja az államok közötti szabad kapcsolatok és a nemzetközi kereskedelem fejlesztésének útját álló akadályok megszüntetése. Tudjuk, — mondotta — hogy a feszültség légkörében nem lehet egyszerűen teremteni az államok közötti szabad kapcsolatokat és normalizálni a kereskedelmet. De meg kell tennünk azt a bűvös kört, amely a nézeteltérésekhez, a kapcsolatok hiányához és a feszültséghez vezet.

J. F. Dulles hangsúlyozta, hogy az Egyesült Államok sok mindent szeretne tudni a Szovjetunióról, annak népeiről és reméli, hogy ez a kívánság teljesüljön fog. Tartós alap van arra, hogy az Egyesült Államok és a Szovjetunió jó kapcsolatokat teremtsenek egymással. Köztudomásu, — mondotta — a történelem nem ismer esetet, hogy a két ország egymással szemben harcolt volna. Dulles azt állította, hogy az Egyesült Államok és a Szovjetunió közötti kapcsolatok elégtelenségét a Szovjetunió által hozott intézkedések fokozzák. Megállapította, hogy az utóbbi időben a szovjet kormány álláspontja változik és hogy ő köszönti ezt.

Dulles a kapcsolatok kérdését három részre osztotta: Elsősorban a tájékoztatás és az eszmék szabad cseréje, másodsorban az állampolgárok kölcsönös látogatásai és az utazási szabadság, harmadsorban pedig a Kelet és Nyugat közötti kereskedelem fejlesztése. J. F. Dulles rámutatott arra, hogy genfi utazása előtt a kormány megfelelő minisztériumának vezetőivel folytatott előzetes tanácskozás után intézkedett a „szovjet blokk” országai irányuló exporthoz szükséges eljárások fokozatos egyszerűsítésére, hogy egyenlegesse a kereskedelem fejlesztésének útját.

A. Pinay ezután a három nyugati hatalom küldöttségeinek nevében memorandumot terjesztett elő, amely a három küldöttség javaslatait foglalja magában a Kelet és Nyugat közötti kereskedelem fejlesztése érdekében. Pinay hangsúlyozta, hogy véleménye szerint az okmány számos pontja közeledést jelent a szovjet küldöttség javaslataihoz.

J. F. Dulles javasolta, hogy a szakértők vegyék figyelembe a minisztereknek az ülésen kifejtett nézeteit és terjesszenek elő javaslatokat.

Elhatározták, hogy a szakértőkből álló bizottság november 10-ig terjesszen jelentést a miniszterek elé tevékenységükről. Ezután a miniszterek megállapítják a jelentés megvitatásának időpontját.

A miniszterek ezután a korábbi megállapodás értelmében folytatták az első napirendi pont, az európai biztonság és Németország kérdésének vitáját.

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: november 6-ig: Crainquebille. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta matiné 11 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: november 6-ig: Arberg-Express (magyar felirattal is). Kiegészítő műsorok: Bukarest, a virágzó város.

„HERBAK JANOS” mozi: november 2-ig: Első előadás. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: november 6-ig: Mágnes Miska. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: november 6-ig: Csada.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gá): november 2-ig: Riad. Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): november 2-ig: A bábkezelő. Előadások: 6 és 8 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): november 2-ig: Kelet felé megy a vonat.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): november 2-ig: Dr. Wagner-ügy.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): november 2-ig: A lelkiismeret.